

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr. 35 (1430) 1984 m. rugsėjo 7 d.

Melbourne

XXIX M E T A I

Sveikiname naująjį vyskupą Paulių Baltakį

Vysk. PAULIUS BALTAKIS OFM

Popiežius Jonas Paulius II birželio 7 d. paskyrė kunigą pranciškoną Paulių Antaną Baltakį OFM laisvojo pasaulio lietuvių vyskupu. Jo konsekracija vyksta rugsėjo 14 dieną, penktadienį, Amerikoje Marijos Nekalto Prasidėjimo katedroje Portland, Maine valstijoje. Konsekracijos apeigas atlieka Popiežiaus atstovas arkiv. Pio Laghi — Vatikano Pronuncijus Vašingtone, asistuoja vysk. Vincentas Brizgys, Portlando vysk. E. O'Leary ir kiti vyskupai. Pamokslą sako vyskupas Antanas Deksnys. Po konsekracijos iškilnių priėmimas Pranciškonų va sarvietėje Kennebunkporte.

VOKIECIAI PRAŠO ŽINIŲ APIE LIETUVĄ

Vak. Vokietijoje iš spaudos išėjo Eltos informacijų biuletenio vokiečių kalba "Elta - Pressedienst" antrasis šių metų numeris. Jame spaus dinamą daug įdomios ir įvairios medžiagos apie Lietuvą. Amerikos valstybės sekretoriaus sveikinimas lietuviui Vasario 16 šventės proga, įvairių Amerikos Kongreso narių pasisakymai už laisvo apsisprendimo teisės sugrąžinimą Pabaltijo tautom, Tarptautinį Raudonąjį Kryžių iš Lietuvos pasiekęs prašymas susirūpinti sąžinės belaisviu Viktoro Petkaus likimu, šv. Kazimiero jubiliejaus aprašymas, kitos informacijos. Taip pat skelbiamos ištraukos iš Armonienės knygos "Palikit ašaras Maskvoje". Vokiškasis Eltos biuletenis jau susilaukė plataus dėmesio ir daug palankių atgarsių. Redakcija yra gavusi daug sveikinimų ir prašymų suteikti daugiau medžiagos apie Lietuvą.

JO EKSCLENCIJAI VYSKUPUI PAULIUI - ANTANUI
BALTAKIUI OFM KONSEKRACIJOS IŠKILMĖSE
"ECCE SACERDOS MAGNUS"

Šią iškilnių giesmę Bažnyčios —
Pasaulis Lietuviškas kartoja visais!
"Būk Sveikas: DIDIS GANYTOJAU MŪSŪ!"
Tai tarsi dar vienas ženklas Dangaus,
Metais Jubiliejaus Kazimiero švento!

Arba Olimpinėj arkoj švitėjė:
"CITIUS, ALTIUS, FORTIUS" —

Tarsi ypač išsipildė mūs Brangaus Kristaus
Brolio jaunatvės ryžtinguos siekimuos!
Šiandien lyg STARTAS APAŠTALIŠKAM MARATONUI.
Tai skirtų garbingų šio amžiaus Povilinių kelionių:

— Nešti per visą pasaulį negęstantį
KRISTAUS ŠVIESOS IR MEILĖS ŽIBINTĄ!
Teikiant malonių paguodą išėiviams.

Ir Laisvės viltį Tėvynėj mūs kenčiantiems broliams.

Ir vainiko Jums pergales linkim:

Kilnaus ir brangesnio už varį, sidabrą ar auksą!

Bet ir Jūsų aplankymo laukiam
Labiausiai ypač mes atskirtieji —
Australijos tolių - lyg trečioje tremtyje!

Nuoširdžiai Jūsų Kristuje ir maldų vienybėj
Australijos Lietuvių Katalikų Sielovados Vardu

Kun. Petras Butkus

KUN. S. TAMKEVIČIAUS LAIŠKAS IŠ LAGERIO

Miela sese,

Šiandien, pirmąjį gegužės mėn. sekmadienį daugelis meldžiasi už motinas ir jas sveikina. Jau 33 metai prabėgo nuo to momento, kai mano geroji motina iškeliavo pas Viešpatį, - ją galiu pasveikinti tik malda. Dieviškoji Apvaizda per 22 kunigystės metus leido man turėti ne vieną motiną, kurios su didele meile ir rūpestingumu padėdavo man įvairiuose reikaluose bei rūpesčiuose. Visas jas prisimenu, mel džiūsi ir sveikinu. Daug metų žemiškąją motiną pavadavote Jūs (ir tepavaduojate iki šios dienos), todėl šiandien meldžiu visų gėrybių Kūrėją, kad suteiktų jums geros sveikatos, o ypatingai turtingą ir dorybėmis žydintį dvasinį gyvenimą.

Vos išsiunčiau jums balandžio mėnesio laišką, kai sekančią dieną gavau nuo jūsų pirmą laišką, rašytą kovo 15 d. Ačiū, jis man buvo labai mielas. Kadangi žmogus yra gyvas ne vien duona, todėl neatsižvelgiant į tai, kad aš parašysiu tik kartą į mėnesį, jūs rašykite dažniau ir kiekviename laiške parašykite kuo daugiau gerų minčių. Jei rašymas sudarytų sunkumų, pa-

prašykite kad kas nors pabūtų už sekretorių. Jei net šv. Rašto rašytojai turėdavo sekretorius, tai juo labiau jais galite pasinaudoti jūs.

Balandžio mėn. 18 d. man buvo labai brangi - dėkoju Viešpačiui už kunigystės dovaną. Prieš 22 metus, trečiadienį prieš Velykas (lygiai kaip šiemet) virpančiomis širdimis dešimt dijakonų žengėme prie Katedros didžiojo altoriaus, parpuolę ant žemės meldėme kankinius ir šventuosius globos, o po to Telšių vyskupas Petras Maželis suteikė kunigystės šventimus. Balandžio 23 d. (antrąją Velykų dieną) savo gimtinės parapijos bažnyčioje aukojau pirmąsias šv. Mišias. Be galo esu dėkingas Viešpačiui ir už kunigystę ir už nueitą kelią. Nuolatos jutau dabančią Apvaizdos ranką ir tik tos rankos prilaikomas, kaip brangų perlą išsaugojau kunigystės idealą. Atrodo, tie 22 metai nebuvo tuščiai praleisti, nors, jei būčiau mokėjęs tobulai bendradarbiauti su Dievo malone, rezultatai būtų buvę kur kas geresni. Tebūna Viešpats man gailėstingas, kur apsilėdau ir ko ne

(Nukelta į 5 puslapį)

Taip pat ir šiais metais surengtas Šiaurės Amerikos pabaltiečių jaunimo kongresas. Šį kartą jis įvyko Kanadoje rugpjūčio mėnesio viduryje latvių jaunimo stovyklavietėje Ontario valstijoje. Pabaltiečių jaunimo kongresai kaskart sutraukia vis daugiau dalyvių, norinčių sustiprinti lietuvių, latvių ir estų jaunimo tarpusavio draugystės ir bendradarbiavimo ryšius, pagilinti savo žinias apie Pabaltijo tautų istoriją ir kultūrą, aptarti pabaltiečių jaunimo politinius uždavinius, arčiau susipažinti su dabartine padėtimi Pabaltijo kraštuose. Tais tikslais kongresų metu yra skaitomos aukšto lygio paskaitos, vyksta simpoziumai, pravedamos diskusijos.

Paskaitininkai kongrese gvilveno labai įvairias pabaltiečiams rūpimas problemas: gamtos apsaugą, Pabaltijo kraštuose, pabaltiečių prieauglio laisvame pasaulyje problemą, žmogaus teisių gynbos klausimą apie kurį kalbėjo Kanados Parlamento atstovas Jesse Flis, pirmininkaujantis parlamentinei komisijai Helsinkio susitarimam prižiūrėti. Estas profesorius Parming kalbėjo apie sumanymą sudaryti šiaurės Europoje nuo branduolinio ginklo laisvą zoną, buvo surengtas simpoziumas sąžinės belaisvių klausimu. Taip pat vyko pabaltiečių teatro grupių spektakliai, tautinių šokių ir pabaltiečių kalbų pamokos. Kongreso atidarymo dieną, rugpjūčio 16-tą po bendrų pamaldų įvyko ištremtųjų pabaltiečių minėjimas.

LRTV

Juozas Mikštas

PAVASARĖJANCIAM RUGSĖJY

Atskilę nuo tautos kamieno,
svetur nenutautėję,
tautos didvyriams galvas
lenkiame šiandieną, —
pavasarėjančiam rugsėjy.

Tėvyne, tolina Tėvyne,
nesmerk savų vaikų
paklydėlių.
Tave jie,
kaip nesugrąžinamą
jaunystę mini:
mažytę, bet svajonėse jų
pasakiškai didelę!

Istorijos
pageltusiuose lapuose
dar daug tavos neišsemtos
gyvybės slepiasi.
Mes toj gyvybėj
esam nemirtingi,
nors jau susenę,
nors aptingę.
Tik, savo prieauglio
gyvas šaknis palikę,
į amžinybę tikim. —
pavasarėjančiam rugsėjy.

Melbourne, 1984 m. rugsėjis

Buvo paskersta ne ta kiaulė

VAKARŲ KRAŠTŲ POLITIKOS VADŲ KLAIDOS

Galime vienaip ar kitaip galvoti apie JAV prezidento Ronald Reagano vedamą ekonominę politiką, nuogastauti dėl jau nuolatinio virtusio valstybės biudžeto nesubalansavimo, dėl infliacijos, pasyvaus užsienio mokomojo balanso, dėl nepakankamai mažėjančio bedarbių skaičiaus, nepakankamų kreditų socialiniams reikalams, dėl brangių gydymo išlaidų ir nesiėmimo šio klausimo sutvarkyti... Tokių nemalonių reiškinų būtų galima dar daug prirašyti, bet iš to nauda nebus didelė, nes daugybė minėtų ir kitų negerovių yra jau iš senų laikų "įsipilietinusios": prezidentas Reaganas jau rado ir, greičiausia, paliks kitiems prezidentams, net tuo atveju, jeigu jis bus vėl per rinktas ir sėkmingai baigs savo antrąją kadenciją.

Bet dėl prezidento vedamos užsienio politikos lietuviškoji išėjimo turi turėti (ir turi) kitą nuomonę. Nuo pirmosios prezidentavimo dienos ji yra gera lietuviams ir kitoms pavergtoms tautoms. Šis prezidentas pirmasis ėmė "daiktus vadinti jų tikraisiais vardais", nevenge ir nevengia viešai pareikšti, kad didžiausias Amerikos ir viso pasaulio priešas yra Sovietų Sąjunga, paglemžusi daugybę tautų ir norinti pavergti kitas, visą laisvąjį pasaulį.

Prezidentas gerai žinojo ir žino, kad su Sovietais galima šnekėtis tikrai stipriai apsiginklavus, gal būt juos šioje srityje pralenkus. Štai kodėl jo laikais buvo gerokai padidintos krašto gynybos išlaidos, gaminant naujus moderniškų ginklų, branduolinių raketų, naujo tipo lėktuvų, karo laivų ir visa kita, kas reikalinga, kad Amerika būtų stipri, nepriklausoma, laisvojo pasaulio ramstis.

Todėl niekas iš mūsų neturime rūgoti dėl karinių išlaidų didinimo, nes jos yra tvirtas laidas apsisaugoti nuo Sovietų patiemis ir apsaugoti kitas laisvę mylinčias tautas.

Pagirtinos vyriausybės pastangos kovoti ir su Sovietų šnipais bei agentais krašto viduje, kurių yra tikrai nemažas skaičius. Giriame pastangas remti sąjungininkus Vakarų Europoje, Vidurinėje Amerikoje, Azijoje, arabų kraštuose. Tačiau, kas liečia priešą ir sąjungininkus, reikia pasakyti tiesą, kad anksčiau JAV prezidentai yra padarę daug klaidų, dažnai daugiau remdami savo priešus, kaip sąjungininkus kraštus.

BRONIUS KVIKLYS

Mūsų specialus bendradarbis
Čikagoje

Apie JAV užsienio politikos vadų padarytas klaidas daug rašoma Vakarų Europos spaudoje. Tai vis dar "neužgijusi žaizda", padariusi didelę žalą Europos valstybėms. Neseniai vokiečių politikos žurnalas "Der Spiegel" (nr. 32) paskelbė savo skaitytojo dr. Klaus Freiherr von Wittenhorst - Sonsfeldto tokio turinio laiškelį: "Šiandieną anglai ir amerikiečiai žino, kad labai didelė ir pragaštinga klaida buvo padėti Sovietų Sąjungai laimėti II pasaulinį karą ir privesti Vokietiją besąlygiškai kapituliuoti, užuot parėmus prieš Hitlerį besipriešinančius vyrus. 1946 m. W. Churchillis prisipažino, sakydamas: "Aš manau, kad mes ne tą kiaulę paskerdėme!" Toliau skaitytojas nurodo, kad vokiečiai vėl šaukiami į kovą ("The Germans to the front") prieš tą patį priešą, prieš kurį Vokietija II pasaulinio karo metu kovojė.

Mums išrodo, kad "ne ta kiaulė buvo paskersta" ir 1975 m., kai Amerika su kitais 34 Vakarų ir rytų kraštais pasirašė taip vadinamąjį Europos saugumo ir bendradarbiavimo konferencijos baigiamąjį aktą Helsinkio mieste.

Šio dokumento esmė ta, kad Sovietų Sąjungai buvo pripažintas jos karo metu ir pokario metais sukurtas sienų neliečiamumas, mainais suteikiant savo krašto gyventojams žmogaus teisių laisvę. Neseniai "Der Spiegel" per kelius žurnalo numerius paskelbė John Barono parašytą straipsnių seriją apie Sovietų slaptąją tarnybą — KGB (Die 100.000 Augen des KGB). Iš jo ir iš to paties autoriaus bei kitų Sovietijos žinovų paskelbtų knygų matyti, kaip yra Sovietų šnipai lleidę šaknis visuose pasaulio kraštuose. Bet mums šiuo atveju įdomus 1978 m. į Vakarų pasitraukusio žymaus KGB majoro Stanislav Levčenko pasakojimas apie tai, kaip Sovietų aukšti pareigūnai reagavo, išgavę 35 pasaulio kraštų vadų parašus po šiuo dokumentu. Minėtas Levčenko pažymėjo, kad tai buvęs didžiausias

Sovietijos vadų triumfas po II pasaulinio karo. Šia proga jis toliau pasakoja, kaip apie tai kalbėjo vienas (pavardės nemini) komunistų partijos centrinio komiteto (CK) narys: "Sovietų strategija buvo taip rafinuota, kad Vakarų vadai manė čia laimėję. Taip kvailiai vakariečiai nieko nelaukdami ir pasirašė. Vargšai idijotai! Jie nenuvokė, kad atsidūrė tokioje padėtyje, kaip paukščiai molyje įklimpę. Jie ir dabar tebesapnuoja apie Helsinkio pakto principus - laisvą pasikeitimą nuomonėmis, nevaržomomis abipusėmis kelionėmis, emigracijos teise, žmogaus teises ir kitus buržuazinius kliedėjimus. Visu tuo jie manė galėsį suskaldyti mūsų bendruomenę. Vargšai idijotai!"

"Mes sutikome pardavinėti jų knygas ir laikraščius užsieniečiams skirtuose viešbučiuose (taigi jiems patiems). Neišparduotus egzempliorius mes sudėginame (kad kartais nepatektų į mūsų piliečių rankas). Vakariečiai tikėjo, kad disidentų grupės dabar išdygs kaip grybai iš po žemės. Bet mūsų patyrusi slaptoji policija supranta savo uždavinį. Per porą metų mes sunaikinome disidentų judėjimą, jų narius patalpinome į darbo stovyklas, kad jie ten pasidarytų produktyviais visuomenės nariais."

Ne kitaip galvojo ir JAV prezidento G. Fordo ir kitų kraštų dignitorų parašus po tuo aktu išgavęs L. Brežnevas: tada iš didelio džiaugsmo jis apsisverkė...

Daugelis Amerikos prezidentų ir kitų vadų padarytų klaidų atitaisyti nebegalima. Bet atrodo, gėdingą JAV prezidento pasirašytą Helsinkio dokumentą būtų galima atšaukti, turint galvoje, kad Sovietų Sąjunga jo nesilaiko ir nemano laikytis. Tai kodėl jo turi laikytis Amerika ir kiti kraštai, pripažinę Sovietams jų užkariautų žemių neliečiamumą? Jei Sovietai susitarimą jau seniai sulaužė, tai ką tas dokumentas vertas? Be abejo, jis yra niekinis.

Šiuo reikalu reiktų išnaudoti prezidento R. Reagan priešsovietinį nusistatymą ir gilų reikalo pažinimą. Bet reiktų, kad kiek galima daugiau tautinių grupių organizacijų ir Amerikos politikų jam tai primintų. Gera proga: Šį rudenį Čikagoje susirenka Amerikos Lietuvių Tarybos (ALTO) politinis kongresas. Tam tikra prasme jis gali būti dalies JAV piliečių balsas. Būtų gerai, kad ši reikala diskutuotų savo kongrese ir priimtų reikiamą nutarimą. Tai būtų ALTO pareiga ir gal lyg "kaltės atpirkimas", nes savo laiku ALTO vadai buvo pasisakę už Helsinkio aktą, jį gynė ir propagavo.

Jei Amerika atšauktų parašą po Helsinkio pakto, būtų galima, parafrazuojant W. Churchillio žodžius, pasakyti, kad kiaulė nors ir nebūtų paskersta, vis dėl to patirtų nemažą skausmą, kai peilis jai būtų įvartytas į skaudžią vietą.

● **Perthas**, Vakarų Australijos "Formulab Technology" išrado naują pigų kompiuterį, kuris gali savo atmintyje sutalpinti gausybę detalių. Išradimui jau susidomėjo Amerikos ir Europos firmos. Vakarų Australijos valdžia pranešė, kad naujųjų kompiuterių gamybai skirs ketvirtį milijono dolerių.

● **Sydnejaus** Milperra priemies tyje rugsėjo 2 d. tarp savęs kariavo dvi gaujos apie 400 motociklistų, vieni šautuvais, kiti šaltais ginklais - peiliais, kirviais, grandinėm, smailiais irankiais. Kovos lauke liko užmušti 6 motociklistai ir viena mergaitė 14 metų. Policija apklausi-nėjo apie 150 motociklistų, bet dar nei vieno nekaltino žmogžudyste. 20 gaujos narių liko sužeisti ir paguldyti ligoninėse, kiti gydosi namuose.

● **NSW Geležinkelių** Valdyba pakelia prekių pervežimui kainas, nes prarado \$ 20 milijonų pajamų, kai per 10 dienų streikavo traukinių vairuotojai ir buvo sulaukiyta 170.000 tonų kviečių, apie milijoną tonų anglies, o laivai uostuose stovėjo ir laukė, kol galės pasikrauti nupirkta prekes. Sydnejaus parduotuvės per streiką prarado apie \$ 15- \$ 20 milijonų pajamų, o ką laimėjo streikuotojai?

● **Melbourne** nuo rugsėjo 3 d. vyko Atsargos karių RSL 69-tas kongresas. Federalinis opozicijos lyderis Mr. Peacock čia reikalavo, kad vyriausybė dėl Australijos saugumo skirtų daugiau lėšų gynybai. RSL šaukiasi valdžios padidinti reguliarios armijos karių skaičių, stiprinti ANZUS gynybos sąjungą, panaikinti turto pranešimą dėl pensijos reikalingumo nustatymo, išlaikyti Australijos vėliava, kurią gali pakeisti ne savavališkai, bet tik referendumo keliu.

● **Australijos** pakrančių sargybos lėktuvus nufotografavo Indijos vandenynne netoli Australijos sovietų povandeninį laivą Kilo klasės, skirtą puolimams. Indijos vandenynne sovietų laivynas jau turi ir Aleksej Kosityn karo laivą ant kurio 100 išsikėlimo valčių, kurio mis gali išlaipinti laive esančius 266 tankus.

● **Australijoje** skrendant Ansett ir TAA lėktuvais nuo rugsėjo pradžios pakilo bilietų kainos. Pa vyzdžiui, ekonomine - pačia pigiausia klase bilietas į vieną galą kainuoja: Sydney - Melbourne \$ 140,90, Melbourne - Adelaide \$ 133,10, Melbourne + Brisbane \$ 214, Melbourne - Perth \$ 325,50, Melbourne - Hobart \$ 117, Melbourne - Canberra \$ 113,30.

● **Cape Canaveral**. Amerikos erdvėlaivis su 6 igulos nariais, jų tarpe viena moteris; 24 tonų svorio paleistas į orbitą aplink žemę savaitei rugpiučio 30 d. Erdvėlaivis jau sėkmingai paleido į erdvę 3 satelitus, kiekvienas jų po \$ 83 milijonus ir tarnaus komunikacijai 10 metų virš žemės 35.887 kilometru aukštyje.

● **Spaudos agentūros** praneša, kad Švedijos vyriausybė jau suteikė politinį prieglobstį buvusiam Estijos teisingumo viceministeriui Valdui Randpere, kuris su žmona žinoma dainininke Leila Miller praejusią savaitę iš Suomijos nelegaliai pasiekė Švediją. Randpere buvo atvykęs į Suomiją kaip oficialus Estijos delegatas dalyvauti Baltų dienoje. Pabėgėlis yra 26 metų amžiaus. Iki paskutinių dienų jis buvo vienas iš Estijos komjaunimo vadovybės narių. Spaudos atstovams pabėgėlis pareiškė, kad savo uolumu komjaunimo veikloje jis siekė vieno tikslo: laimėti okupacinės rusų valdžios sferų pasitikėjimą ir drauge galimybę pasitraukti į laisvuosius Vakarų kraštus.

● **Vašingtonas**. Grupė mokslininkų iš 13 kraštų - iš viso 55 ammenys - nusiuntė telegramą Sovietų Sąjungos prezidentui Černenkui, kad jie gali būti įkaitais, jeigu Maskva išleistų Nobelio taikos premijos laureato akademiko Sacharovo žmoną Jeleną Bonner ir užsienį pas gydytojus, kurie jai reikalingi.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St. Kensington Vic. 3031. Tel. 376 7355

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIET. KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorių kun. Dr. P. Dauknys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratą kainą metams \$ 25. Kituose kraštuose \$ 30. Atskiras numeris 50 centų. Skelbimai už skilties vieną cm \$ 1. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

TĖVIŠKĖS AIDAI

IŠŠŪKIS MASKVAI

Pasaulinės spaudos dėmesį vėl patraukė lietuvis sąžinės kalnys profesorius Vytautas Skuodis. Jis gimė Čikagoje 1929 m. su tėvais grįžo į Lietuvą, baigė Vilniaus universitetą 1953 m. Per 10 metų dirbo hidroelektrikos projektus ne tik Lietuvoje, bet ir nusiųstas į Sibirą. Nuo 1969 m. Vilniaus universitete dėstė hidroelektrikos ir geologijos inžineriją. Įsijungė į Lietuvos Helsinkio grupę, troško Lietuvai laisvės ir nepriklausomybės. Per daugelį metų paruošė mokslinį disertacijos veikalą "Dvasinis genocidas Lietuvoje". Tokio jo darbo okupantai išsigančiodami ir suruošė jam teismą už jo tautinę ir religinę veiklą, nes dar buvo įstojęs ir į Tikinčiųjų Teisėms Giniui Katalikų Komitetą. Sovietinis aukščiausias teismas Vilniuje 1980 m. gruodžio 22 d. profesorių Vytautą Skuodį nubaudė septyneriems metams į griežto režimo koncentracijos lagerį ir penkeriems metams Sibiro tremties.

Dėl prof. Vytauto Skuodžio išlaisvinimo lietuviai plačiajame pasaulyje dėjo daug pastangų, o ypačingai Amerikoje. Šių metų liepos 31 d. New Yorko universiteto Humanitarinių mokslų instituto Brooklyne direktorius prof. Robert Viscusi nusiųstas profesoriumi Vytautui Skuodžiui į koncentracijos lagerį (USSR, 431200 Barashevo, Mordovskaya ASSR, Tengushevsky raion, Uchr. ZhKh 385/3-5) kvietimą profesoriumi ir dalyvauti simpoziumų cikle, pradedant nuo šių metų lapkričio mėnesio, apmokama kelione, apsigyvenimo išlaidas New Yorke ir tūkstantį dolerių honorario.

Kitą laišką prof. Robert Viscusi nusiųstas į Maskvą Sovietų Mokslo Akademijos Žemės mokslų direktoriui akademikui A. P. Vinogradovui ir jam rašo, kad 1984-85 mokslo metais New Yorko universiteto institutas Brooklyne planuoja simpoziumų ciklą, kuris apžvelgs dabartinių mokslinių tyrimų santykius su aplinkos apsauga ir šiam tikslui kviečia profesorių Vytautą Skuodį dalyvauti: "Mes norime, kad prof. V. Skuodis šia tema pristatytų iš savo plačios patirties hidrogeologijos ir geologijos inžinerijos srities. Ryšium su tuo drįstu aš prašyti jūsų malonios pagalbos kvietimą persiunčiant profesoriumi Vytautui Skuodžiui, Brooklyn College ir New Yorko universiteto vardu dėkoju jums už dėmesį šiam svarbiam reikalui".

Ar sovietai išleis profesorių Vytautą Skuodį iš koncentracijos lagerio į Ameriką profesoriumi, parodys ateitis. Bet kas svarbiausia, kad laisvojo pasaulio New Yorko universiteto instituto direktorius kviečia prof. Skuodį atvykti profesūros pareigom. Prie šios iniciatyvos prisidėjo kun. Kazimieras Pugevičius - Lietuvos Informacijos Centro ir Lietuvos Katalikų Religinės Šalpos direktorius. Skelbiant Lietuvos persekiojimus, surandami draugai Lietuvai PD

Nauji Lietuvos persekiojimų ir rezistencijos dokumentai

Prašo šv. Kazimiero globos Lietuvai ir visiems kenčiantiems už tikėjimą ir išeją

Iš Lietuvos Vakarų pasiekė trys nauji pogrindžio leidiniai - "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" 62-as numeris ir "Aušra" 37-tas ir 39-tas numeriai. Kronikos naujasis 62-as numeris yra išėjęs šių metų balandžio 4 dieną, apima 28 didelio formato puslapius. Jis yra skirtas Lietuvos dangiškojo Globėjo šv. Kazimiero jubiliejui. Tai temai skirtuose straipsniuose yra aprašomi ateistinės valdžios siautėjimai prieš jubiliejų, kurie pasireiškė švento Kazimiero asmenybės menkinimu, jubiliejaus atžymėjimo Lietuvoje trukdymus, šventam Kazimierui skirtos knygelės išcenzūravimu, net laiku nepristatant Popiežiaus Jono Pauliaus II sveikimo telegramos Lietuvos Bažnyčiai dangiškojo Lietuvos globėjo jubiliejaus proga.

"Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" atspausdino padėką Sventajam Tėvui už prasmingą ir plačiai pravažtą švento Kazimiero jubiliejaus minėjimą Romoje. Kitos svarbesnės šio Kronikos numerio antraštės - Protestai dėl kunigų Alfonso Svarinsko ir Sigitu Tamkevičiaus nuteisimo, Žinios iš vyskupijų, Kratos, Tardymai, Nauji areštai už religinę veiklą.

Bernardas Brazdžionis

SONETAS LELIJOS KARALAIČIUI

"Omni die dic Mariae"

Karalaiti baltosios lelijos,
Karalaiti jaunystės žiedų,
Karalaiti Mergelės Marijos
Nekaltybės šventų apžadų;

Karalaiti nežemiško sosto,
Karalaiti laukų Lietuvos,
Sielos ašaras glėstai ir šluostai
Amžiniaisaisi gėlynais gyvos.

Karalaiti, Kazimierą šventas,
Žemės žingsniuos ieškojęs dangaus,
"Dic Mariae" šviesus pergamentas
"Omni die" malda bus žmogaus.

Kad nekaltą, kaip kūdikį kuklų,
Tu palaimintum meilės stebuklu.

„TĖVIŠKĖS AIDŲ“ BALIUS

Rugsėjo 29 d., šeštadienį

MELBOURNO LIETUVIŲ NAMUOSE

Baliaus pradžia 7 val vak.

Puikus orkestras. Gera vakariėnė. Staigmenos loterijoj.

Gėrimai Klubo bufete.

Pakvietimai visiems po \$ 12.

Stalus užsakyti pas V. Žemaitį, tel. 544 8684, sekmadieniais
prie bažnyčios.

pasiduokime rusinimui, Judo grašių vergai; Bėdos dėl okupacinės kariuomenės, Kas tikrieji pasakų kūrėjai, Keturiasdešimt metų - tęsinys straipsnio apie Lietuvos istorijos laikotarpį.

"Aušros" 39-tas numeris yra išėjęs praėjusių metų spalio mėnesį. Štai jo turinys: Žvilgnis į Aušrą po šimto metų, Iš mokytojos laiško kunigui kovotojui ir tikinčiam moksleiviui, Sugrįžimas - Salomėja Nėries eilėraštis, Mirė Antanas Kučingis, Kudirką skaityti lietuvių visuomenė nepriaugusi..., Pona, žvilgnis į tarybinę tikrovę, Apie vieną rusiško charakterio broožą.

KIEK KAINUOJA VIKTORAS PETKUS ?

"Social Survey" žurnalas, leidžiamas Melbourne Socialinės Tvarkos Instituto, birželio laidoje praneša, kad Viktoro Petkaus išpirkimo kainos sovietai dar nenustatė. Pernai rugpjūčio 31 d. Tarptautinis Viktoro Petkaus Komitetas su 3.200 parašų įteikė prašymą sovietų ambasadoriui Vokietijoje Bonnos mieste, adresuotą sovietų prezidentui Černenko, kad tuojau į laisvę išleistų Viktorą Petkų ir klausia, kiek už tai reikia sumokėti grynais pinigais. Metai praėjo ir sovietai nieko neatsakė. Belaukiant, Tarptautinis Viktoro Petkaus Komitetas pasiūlė sovietams dešimt vyrų, kurie sutinka už Viktorą Petkų vienus metus dirbti sovietų koncentracijos lageriuose. Bet ir į šį pasiūlymą valdovai tyli. Tarptautinis Viktoro Petkaus Komitetas prašė sovietų, kad į laisvę paleistų nekaltai nuteistuosius lietuvius kunigus - Alfonsą Svarinską ir Sigitu Tamkevičių, nes jie nieko blogo nepadarė už ką galėtų būti baudžiami, net ir pagal sovietų įstatymų baudžiamąjį kodeksą jie nekalti.

Viktoras Petkus yra vienas iš Lietuvos Helsinkio grupės steigėjų. Tą grupę sovietų KGB jau sunaikino. Viktoras Petkus yra baigęs Vilniaus universitetą ir yra lietuvių literatūros specialistas. Jis gimė Raseiniuose 1931 m. Okupantų teismas Viktorą nuteisė 1978 m. liepos 14 d. trims metams kalėjimo, septyneriems metams į griežto režimo koncentracijos lagerį ir penkeriems metams Sibiro tremties. Taip 15-ka metų Viktoras Petkus pasmerktas katgoros vergijai, nu-

baudimą atlieka baisiajame griežto režimo Permės koncentracijos lagerių komplekse.

Jo adresas: 618263 Permskaya oblast, Chusovskoy raion, Posyolok Kuchino, Uchrezhdenie VS — 389/36, USSR.

Viktoro Petkaus sveikata šiuo metu labai susilpnėjusi. Melskimės už jį ir oro paštu pasiųskime jam atviruką ar laiškėlį. PD

AMERIKIEČIAMS APIE NAUJĄ LIETUVIŲ VYSKUPĄ

Plačiai skaitomas Bostono arkivyskupijos laikraštis "The Pilot" paskelbė ilgą straipsnį apie Popiežiaus Jono Pauliaus II-ojo neseniai paskirtą naują pasaulio lietuvių vyskupą pranciškoną Paulių Baltakį. Straipsnyje pateikiami naujo lietuvių vyskupo biografiniai broožai, aprašomi vyskupo uždaviniai rūpinantis užsienyje gyvenančių lietuvių tikinčiųjų sielovada. Naujasis pasaulio lietuvių vyskupas pranciškonas Paulius Baltakis bus konsekruotas rugsėjo 14 dieną Portlando katedroje, Maino valstijoje. Jis vėliau reziduos pranciškonų vienuolyne Brooklyne. Prieš konsekraciją vyskupas Paulius Baltakis drauge su dviem kitais užsienio lietuvių vyskupais Antanu Deksniu ir Vincentu Brizgiu, dalyvavo švento Kazimiero jubiliejinių metų užbaigimo iškilmėse Toronte, Kanadoje, ir ta proga įvykusiame lietuvių katalikų kongrese. LRTV

Kremlius ir patriotizmas

Per 65 metus marksistų apaštalai Kremliuje skelbė ir mokino, kad patriotizmas yra kapitalistų ir fašistų liga, kuriai geriausi vaistai yra internacionalizmas. Ypač gerai rusai gydo lietuvius ir kitus pabaltiečius nuo patriotizmo.

Tam rusai įvedė priverčiamą mokymą rusų kalbos užimti kraštų mokyklose ir net vaikų darželiuose. Mūsų žmonės pagal okupantų norą turėtų pamiršti savo kalbą, istoriją ir bet kokį lietuviškumo jausmą. Net pati šeima yra paniekinta, jeigu jos įtaka kenkia surusiniui ir marksizmo įskiepijimui.

Kad pagreitintų pavergtų tautų rusinimo darbą, nevykusiai pridengta marksizmo idealų siekimo skraiste, Maskva išžudė ketvirtadalį lietuvių, latvių ir estų ir priveržė "mas kelių" ir nužudytų vietą.

Tik kada vokiečių armijos priartėjo prie Maskvos, išsigandęs Stalinas staiga atsiminė apie patriotizmą ir net seną rusų religiją. Bet tas oficialus tautinio ir religinio atgimimo laikotarpis buvo užgniauztas, kai sovietinė Rusija dėka Vakarų pagalbos buvo išgelbėta nuo atrodžiusio neišvengiamo karo pralaimėjimo. Vėl Kremliaus vadai pradėjo savo įprastą marksizmo ir internacionalizmo apaštalamo darbą.

Už tat visus nustebina "Pravdos" atspausdintas straipsnis, kuriame rūsčiai barama dabartinės okupuotos Estijos marksistinė valdžia už tai, kad nesugebėjo įskiepiinti Estijoje internacionalizmo. Tik čia "Pravda" prideda dar vieną paaiškinimą: estam trūksta sovietinio patriotizmo! Sovietinis, aišku, reikiama rusiškas patriotizmas, nes tas išradimas "Sovietų Sąjungos" vardo yra tik Rusijos užimtų kraštų okupacijos tęsimas pateisinimui. Oficialiai pasivadinę Sovietų Sąjunga, vietoje Rusų imperija, Maskvos vadai nori išvengti, kad pasaulis juos apšauktų imperialistais ir kolonialistais, kokie iš fikrųjų ir yra.

Kad "Pravda" viešai ėmėsi varuoti šitą kapitalistų - fašistų terminą ir iš vis nagrinėti užimtos Estijos problemas, tam turi būti jau labai svarbi priežastis. Ir yra! Jau nuo seniai rusai nuėję į estų krautuves išgirdavo nemalonų atsakymą. "Prekės jau išparduotos!" Kada estas ar kitas užsienietis ne rusas būdavo mielai aptarnaujamas, - tų prekių krautuvė iš tikrųjų dar buvo. Estai rodė savo neapykantą okupantui ne tik krautuvėse, bet visur kitur. Sporadiniai streikai ir pogrindžio spauda prieš pavergėjus yra gana dažni Estijoje.

Pereitis metais rusai pakeitė užimtos Estijos valdžią tikėdami, kad nauji ir aršesni pareigūnai sugebės nuraminti šitą priešrusinę bangą. Vietoj to, užimtos Estijos teisingumo viceministeris su žmona panaudojo savo kelionę į Suomiją ir pabėgo į Švediją. Suomija buvo priversta pasižadėti sugrąžinti Maskvai bet kokį pabėgėlį, mėginantį pasprukti. Švedija ne. Po trumpo svyravimo švedai suteikė pabėgėliui prieglaudą.

Šitas pabėgimas yra skaudus smūgis Kremlui. Pabėgėlis buvo ne tik viceministras, bet ir užimtos Estijos kompartijos prezidiumo na-

Rašo Dr. Jonas Kunca

rys. Jis, kaip teisingumo ministerijos aukštas pareigūnas, daug žino apie rusų vartojamus metodus estų tautos naikinimui ir rusinimui pravesti. Jis žino, kokie įsakymai iš Maskvos buvo gvildenami estų kompartijos prezidiumo posėdžiuose. Jis žino per daug, kad rusai galėtų pro pirštus žiūrėti į jo pabėgimą.

Nebūtų nuostabu, kad slapsti Maskvos agentai, jei galės, mėgins jį nutildyti, prieš jam paskelbiant apie Kremliaus naikinimo ir rusinimo darbelius Pabaltijyje. Taip

Popiežius paminėjo Varšuvos sukilimą

Rugpjūčio 1 d. suėjo 40 metų nuo Varšuvos sukilimo prieš nacius okupantus. Tai vienas iš heroiskiausių ir drauge dramatiškiausių epizodų II pasaulinio karo istorijoje. Lenkai sukilėliai žinodami, kad raudonoji armija jau yra prisitartinusi prie Varšuvos - nuo sostinės ją skyrė vos keli kilometrai, ryžosi nacius atakuoti ir miestą išlaisvinti, būdami tikri, kad sovietų kariuomenė ateis jiems į pagalbą.

Suderintu puolimu prieš nacius buvo siekiama išvengti ilgų kovų Varšuvoje, apsaugoti gyventojų gyvybes, o miestą nuo sunaikinimo. Stalinas buvo pažadėjęs sukilėlius paremti. Per pirmąsias kelias sukilimo dienas, sukilėliai išlaisvino du trečdalius sostinės, bet nelygiai kovai toliau vesti neturėjo pakankamai jėgų ir ginklų.

Pagalbos sukilėliai nesusilaukė. Už kelių kilometrų esanti raudonoji armija, nežiūrė Rooseveltto ir Churchillio pakartotinių raginimų, net šešias savaites nepajudėjo iš vietos, sukilėlių neparemdama. Sovietų kariuomenė tik 45 dieną po sukilimo pradžios įvygiavo į Varšuvą, kai didžioji dauguma sukilė-

JAUNIMO SEMINARAS

Georgetowno katalikų universitete Vašingtone buvo surengtas dviejų dienų seminaras estų, latvių, lietuvių ir ukrainiečių jaunimui. Seminaras buvo skirtas politinės veiklos svarstyboms ir politinės karys amerikiečių valdžioje galimybių aptarimui. Seminare dalyvavo 70 pabaltiečių ir ukrainiečių jaunimo atstovų iš visos Amerikos. Paskaitininkų tarpe buvo žymių amerikiečių valdžios atstovų. Amerikos Balso direktorius Tomlinson - abėžė etninių grupių paramos svarbą radijo transliacijom. Valsitybės departamento žmogaus teisių ir humanitarinių reikalų skyriaus vedėjas Gary Matthews kalbėjo apie žmogaus teisių padėtį sovietų valdomuose kraštuose. Nacionalinės saugumo tarnybos Europos ir sovietinių reikalų skyriaus vedėjas Lencowski gvildeno sovietų vidaus ir užsienio politikos apraiškas, kiti paskaitininkai svarstė specifinius klausimus, liečiančius jaunimo įsijungimą į politinę veiklą, konkrečias darbo galimybes. Po kiekvieno pranešimo vyko diskusijos.

jie padarė su Olimpino aukso medaliaus laimėtoju Vladu Cesiūnu, kada jis pabėgęs į Vak. Vokietiją planavo parašyti apie Sovietų Sąjungos sporto tikrovę: jis buvo slaptos rusų tarnybos agentų pagrobtas ir išgabentas į Vilnių, kur nusizudė nepakeldamas priverčiamo gydymo to miesto psichiatrinėje ligoninėje.

Įdomu, kaip Maskvos vadai išaiškintų, kodėl estiškas patriotizmas yra smerktinas, bet sovietinis - rusiškas yra ne tik girtinas, bet būtinas? Ar Kremlius jau pamiršo, kad bet koks patriotizmas yra fašistų išradimas? O gal jau Maskvos ponai keičia raudoną uniformą į rudą?

lių jau buvo vokiečių išžudyti, o miestas sulygintas su žeme.

Sukilimo balansas: 18 tūkstančių žuvusių lenkų laisvės kovotojų, daugumoje gražiausio Lenkijos jaunimo, 150 tūkstančių žuvusių civilių gyventojų, įskaitant moteris ir vaikus, daugiau negu 50 tūkstančių deportuotų į nacių koncentracijos stovyklas, apie 150 tūkstančių išvežtų į Vokietiją priverčiamiesiems darbui.

Šį didį ir drauge tragišką lenkų tautos istorijos įvykį prisiminė Popiežius Jonas Paulius II bendrosios audiencijos metu, kreipdamasis į skaitlingą grupę lenkų maldininkų. Šventasis Tėvas pakartojo ką buvo pasakęs Pergalės aikštėje Varšuvoje apaštalinio vizito Lenkijoje metu, kad 1944 metais Lenkijos sostinė stoji į nelygią kovą prieš agresorius, ir kovą, kurioje ji buvo sąjunginių valstybių apleista.

Sostinė liko palaidota po savo griuvėsiais. Po tais pačiais griuvėsiais liko ir Kristus Išganytojas su savo kryžiumi, kurio statula dabar stovi priešais Krakowskie Przedmiesce bažnyčią.

Kartojau šiuos žodžius, kalbėjo Po piežius, Varšuvos sukilimo 40 metų sukakties proga pagerbdamas visus jame dalyvavusius didvyrius - žuvusiuosius ir gyvuosius. Drauge pavedu Dievo Apvaizdos globai savo Tėvynę ir Tautą, kuri baisiose II pasaulinio karo kovose nepagalbėjo aukų patvirtinti savo teises į nepriklausomybę ir į laisvą apsisprendimą.

Varšuvos sukilimu, pažymėjo baigdamas Šventasis Tėvas, toji teisė buvo išreikšta pačiu kraštutiniausiu būdu. Siandieninė iškaltininkų sukaktis tenesiliauja priminusi įvykį šiuolaikinio pasaulio sąžinei.

LRTV

Esperantistų tarptautinio sąjūdžio Romoje leidžiamas žurnalas "Espero Katolika" paskutiniame savo numeryje atspausdino gražią nuotrauką iš Lietuvos. Joje matome Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų apaštalinį administratorių vyskupą Liudą Povilonį suteikiančių dijakono šventimus Kauno kunigų seminarijos auklėtinui Valerijui Rudzinskiui. Žurnalas atkreipia dėmesį, kad 24 metų amžiaus Valerijus Rudzinskas yra uolus esperantistas.

JUBILIEJUS

ŠV. KAZIMIERO MIESTE VENECUELOJE

Daug kur pasaulyje buvo atžymėta Lietuvos Globėjo švento Kazimiero sukaktis, tačiau vienos iškilmės išsiskyrė iš visų kitų tuo, kad įvyko ne tik šv. Kazimiero vardo bažnyčioje, bet ir to paties vardo miestelyje - San Casimiro, kuris yra Venecueloje, apie 80 kilometrų nuo sostinės Caracaso. Miestelis yra senas, įkurtas prieš daugiau nei du šimtus metų. Apie jo egzistenciją lietuviai iš viso nežinojo, kol po II pasaulinio karo Venecueloje neatsirado lietuvių tremtinių.

Buvo natūralu, kad lietuvių tautos globėjo jubiliejus būtų deramai atšvęstas ir šiame jo vardu pavadinamame tolimame Venecuelos mieste telyje. Iškilmių pravedimu pasirūpino Dr. Vytauto Dambravos vadovaujama Venecuelos Lietuvių Bendruomenė. Mišias atnašauti buvo pakviestas Caracaso vyskupas Delgado Avila. Buvo atgabenta daug informacinės medžiagos apie Lietuvą, siekiant supažindinti miestelio gyventojus su Lietuvos istorija, šventuoju Kazimieru ir su dabartine sunkia katalikiškosios lietuvių tautos padėtimi svetimijoje prispauodoje.

Jubiliejinėse iškilmėse dalyvavo daugiau negu trys tūkstančiai žmonių, jų tarpe nemažai vietos gyventojų juodųjų. Pamaldų metu visi meldėsi už Lietuvą ir lietuvių tautą. Prie didžiojo altoriaus šalia gyvų gėlių vainikais papuoštos švento Kazimiero statulos buvo Lietuvos Trispalvė. Iš Caracas atvykęs lietuvių jaunimas buvo apsirėngęs tautiniais drabužiais, buvo giedamos lietuviškos giesmės. Šis išskirtinis švento Kazimiero paminėjimas jo vardo miestelyje plačiai nuaidėjo po visą Venecuelą.

LRTV

Dr. Romas Vaštoka, Trento universiteto profesorius, yra liberalų partijos išrinktas kandidatas į Kanados parlamentą, kurio rinkimai įvyks rugsėjo 4 d. Dr. Vaštoka, kaip liberalų partijos kandidatas 1979 m. rinkimuose prieš konservatorių kandidatą pralaimėjo tik 6.400 balsų skirtumu, 1980 m. rinkimuose pralaimėjo tik 1.000 balsų skirtumu. Tai šiemet jau tikisi laimėti ir būti išrinktu į Kanados parlamentą. Kitos etninės grupės Kanadoje, kaip ukrainiečiai, lenkai, italai, graikai jau turi po keletą savų tautiečių Kanados parlamente. Prof. Dr. Romo Vaštoko išrinkimas į Kanados Federalinį parlamentą būtų reikšmingas įvykis ne tik Kanados lietuviams, bet paskatinimas ir visų kitų kraštų lietuviams siekti tokių pozicijų. Dr. R. Vaštoka Toronte yra darbštus ir sumanus lietuviškų organizacijų veikėjas, buvo moksleivių ateitininkų pirmininkas, jaunimo stovyklų komendantas, aktorius dramų sambūryje, net režisierius, rašė ir į lietuvišką spaudą, o anglų kalba yra išleidęs keletą mokslinių knygų.

LRTV

Amerikiečių rašytojo straipsnio santrauka

KUN. S. TAMKEVIČIAUS ...

Žymus amerikietis rašytojas Norman Mailer (Pulitzer premija apdovanotas) neseniai lankėsi Maskvoje ir Lietuvoje, kaip turistas. Jo straipsnis, tilpęs "The Sydney Morning Herald" š.m. rugpiūčio 11 d., yra ilgas ir labai įdomus. Rašytojas išbuvo Sov. Rusijoje šešiolika dienų.

Pirmausia jam krinta į akis tai, kad Sov. Rusijoje pilietis yra griežtai dirguojamas "iš viršaus". N. Mailer manymu piliečiai taip stipriai įtaigojami, kad jų nervai vos gali išlaikyti.

Rašytojas daug šneka apie nuobodu, tiesiog slegiantį architektūrinį pastatų stilių. Jis sako, kad Amerikoje taip pat yra daug negražių pastatų. Jis giria, kad Sov. Rusijoje viskas pigu, net ir butai. Tačiau tuoj pat nurodo, kad norint butą gauti tenka laukti metų metus. Dak tarai esą apmokami valdžios, bet rimtai susirgus daktaras be kyšio nebus susirūpinęs ligonio išgydymu. Visko pigumas yra išugdęs tampriai supintą tinklą iš nesąžiningumo, kyšių, protekčių ir kitokių negerovių.

N. Mailer sako, kad dirba visi, kurie nori dirbti. Patį žemiausią atlyginimą gauna moterys, šluojančios gatves šluotomis, surištomis iš beržo šakelių. Jos gauna 84 rublius per mėnesį. Daktarai, mokytojai, advokatai gauna 200 rublių per mėnesį. Fabrikų direktoriai gauna 1.000 rublių per mėnesį, bet jie dirba 70-80 valandų per savaitę ir gyvenami gerai, palyginti, jie visi gyvena kukliai.

Rašytojas vaikščiodamas Maskvos gatvėmis niekur nematė nei turtingųjų, nei vargingųjų kvartalų. Namai išorėje vienodai atrodo, tačiau jis žino, kad viduje aukštų valdžios pareigūnų butai gali būti įrengti net ištaigingai. Tokie pareigūnai viską perka jiems skirtose parduotuvėse, kuriose visko yra. Jiems nereikia stovėti eilėse. Prieš atvykdamas į Maskvą rašytojas visą tai žinojo, bet tik Maskvoje pilnai realizavo, kaip sovietų valdžia prasta pastatų išore stengiasi užtušti socialinę nelygybę, kuri labai ryškiai atsiskleidžia pamačius butų vidų.

N. Mailer gatvėse stebi rusų veidus ir aptaria sekančią: "Visų viduramžių ir seno amžiaus rusų veiduose įsispaudę bruožai rodo, kad gyvenimas juos daug užkumščia, kuriuose buvo sugniaužti uolų luitai".

Jis apskaičiuoja, kad I-mam Pas. Kare žuvo penki milijonai rusų kareivių. Po bolševikų revoliucijos vykstantiam pilietiniam kare žuvo daug milijonų. 1930 m. - Stalino laikais tveriant kolūkius, buvo išžudyta maždaug dešimt milijonų rusų.

Antrojo Pas. Karo metu, kovojant prieš vokiečius, žuvo dvidešimt milijonų rusų karių ir N. Mailer daleidžia, kad Stalino laikais vergų stovyklose mirė nemažiau dvidešimt milijonų žmonių. Bolševikiška sis idealizmas, vyravęs revoliucijos metu (1917 m.), mirė ne vieną kartą, bet daugiau negu dešimt kartų.

Rašytojas tiesiog stebisi rusų meile amerikiečiams. Jis kalbasi su disidentais. Iš tų kalbų išryškia, kad Stalino laikais žmonės buvo suimami nakties metu ir be teismo kur nors išvežami. Dabar visada būna suruošiamas teismas. Disidentai ma no, kad paskutinių penkių metų laikotarpyje buvo suimta tik 2.000. Skačiuojant procentais trijų šimtų milijonų gyventojų skaičiuje tai nesą daug.

Šiais laikais kagebistai (KGB) paskleidė daug įvairių gandų tam, kad žmonės bijotų. Pvz.: jei kas iš užsienio gauna siuntinius, tai vienos rūšies gandai gąsdina, kad tokiems bus blogai, bet kitos rū-

šies gandai žmones ramina - jiems nieko blogo neatsitiks.

Sov. Rusijoje labai gerbiami žymūs poetai. Rašytojui pasakojo, apie vieną poetą, kurio pavardė, daleiskim, yra Glabikov. Kai ji suėmė, tai viena garsi poetė, pasižyminti ypatingu grožiu, parašė Andropovui laišką prašydama Glabikovą paleisti. Laišką ji užbaigė šiais žodžiais: "Jei jūs Glabikovo nepaleisit, tai nežinau ką aš padarysiu". Neuzilgo kagebistai ją pašaukė ir prašė dėl to laiško pasižiūrėti. Jie ypačiai buvo susidomėję ką ji darys, jei Glabikov nebus paleistas: ar ji nusižudysianti, pabėgsianti ir užsienį arba plačiai paskleisianti žinias apie Glabikovo suėmimą. Jie primygtinai klausė ko ji triuksmą ji sukels. Poetė atsakė, kad ji dar nežinoji ką darysianti. Rašytojas nėra tikras, kad rezultate Glabikov buvo paleistas, bet, sako, legenda yra susikūrusi ir plačiai pasklidusi, kad žymios poetės grasinimas valdžią paveikė ir poetas Glabikov buvo paleistas.

Mums lietuviams įdomiausia tai, kad N. Mailer lankėsi ir Lietuvoje. Mūsų miestus: Vilnius ir Kaunas taisyklingai rašo; taip pat Lietuvą vadina Lithuania, o ne sovietine respublika. Vilniuje rašytojas vakarop įeina į vieną bažnyčią, kuri yra pilna senų moterų, vieno kito vyro ir šiek tiek jaunesnių žmonių. Pamaldos vyksta giliai visų susikaupime ir tuo būdu jos yra nuostabi gražios. Jis sako, kad Sov. Rusijoje toks tyras grožis yra taip pat reikalingas kaip ir maistas.

"Aš nežinau", sako jis, "ar man prieš tai kada nors teko dalyvauti katalikų pamaldose, kuriose būtų sukaupta tiek daug jausmo".

Nėra jokios abejonės, kad N. Mai-

ler lietuvių tarpe turi asmeniškų pažinčių, nes puikiai orientuojasi apie Lietuvą. Jis rašo, kad viena lietuvaite atvyko į Lietuvą iš Amerikos ir apsisistojo Vilniuje - viešbutyje. Jos giminės atvyko iš kaimo su mašina ir pakvietė ją važiuoti į gimtinę. Ta lietuvė iš Amerikos juos išpėjo, kad yra uždrausta vežti turistus į kaimą. Giminės tvirtino, kad su jais ji gali drąsiai vykti. Vos spėjė iš miesto išvažiuoti pastebėjo, kad juos seka mašina. Giminės nustebo. Gyvendami Lietuvoje jie nežinojo to, ką žinojo tautietė iš Amerikos.

Iš straipsnio aišku, kad N. Mailer vyko mašina iš Vilniaus į Kauną, o gal atvirkščiai. Jis geris Lietuvos gamta, bet piktinasi tiesiog bauriais, pačiu pigiausiu būdu pastatytais 10-15 aukštų namais, kurie sudarko ramias lygumas.

Savo ilgo straipsnio mintis Norman Mailer susumuoja pasakiu, kad Rusija visais atžvilgiais yra šurkštus kraštas, toks pat šurkštus kaip ir tualetinis popieris traukiniuose.

Žinoma jo straipsnyje dar žymus visiems vakariečiams nesusigaudymas tikroje būklėje. Pvz.: jis manė, kad jo niekas nesekė nei Maskvoje, nei Lietuvoje. Jis vaikščiojo kur tik norėjo ir nematė jokių seklių. Aaišku kaip dieną, kagebistams buvo įsakyta nepasirodyti, kad jie seka žymų Amerikos rašytoją, kuris galėtų apie tai paskelbti spaudoje.

N. Mailer naiviai galvoja, kad vergų stovyklos Sov. Rusijoje nebesančios tokios laikios, kokios buvo prieš 30-40 metų.

Rašytojas Norman Mailer straipsnį baigia prašydamas amerikiečius suprasti, kad pasaulio ateitis bus išmarginta baisybėmis.

Agnė Lukšytė

VISI UŽ VIENĄ, VIENAS UŽ VISUS

Vienybės juosta varden tos Lietuvos niekas mūsų nesulaužys ir nesutryps

Rašo Alb. Pocius

Lietuvoje buvo legenda apie vieną tėvą, kuris gulėdamas jau priešmirtiniame patale, pasiūkė savo keturis sūnus. Jiems atėjus tėvas liepė pasiimti po vieną lazdą ir jas sulaužyti. Sūnūs greit jas sulaužė ir numetė ant žemės su kojom sutrypė.

Tada tėvas liepė atnešti dar po vieną lazdą ir šį kartą jas surišti tvirtai krūvon. Ir kaip bebاندė sūnūs jas sulaužyti net kaimynų bernus pasikvietę nepajėgė jų sulaužyti.

Šitas pavyzdys parodo ir mums vienybės reikšmę. Jeigu mes visi sunešime mūsų visų organizacijų vėliavas į vieną bendruomenę ir surišime jas vienybės juosta varden tos Lietuvos, niekas tada mūsų nesulaužys ir niekas po kojom nesutryps.

Okupantas nieko taip nebijo kaip vieningos bendruomenės, o dar labiau bijo, kad jos visos nesusijungtų į vieningą visų Pavergtųjų Tautų bendrą kovos frontą.

Sovietinis okupantas jau 40 m. kaip mums veltui siuntinėja savo laikraštukus, meluodami apie laisvę, pažangą ir socialistines statybas laimėjimus. Jie šmeiždami mūsų bendruomenės veikėjus ir siūsdami mums savo dainininkus norėjo mus suskaldyti. Okupantui patikaujantys įvairūs "žinovai" skelbė, kad bendruomenė jau greit pasens, išmirs senoji karta ir tos

Bendruomenės nebeliks. Jie mums skelbdavo, kad galbūt išliks tik ekonominės organizacijos, kaip Lietuvių Namai, bankeliai, na ir žinoma Kultūrinį ryšių su sovietinėm įstaigom pasikeitimo klubai.

Dabar po daugelio metų didžiam okupanto nusiminimui ta mūsų Bendruomenė nemiršta, bet dėl senatvės į pensiją pasitraukusiųjų vieton ateina naujų, jaunų žmonių, kurie anksčiau dirbo su skautais ar sportininkais.

Galbūt mažesnėse kolonijose tai yra sunkiau pastebėti, bet ypatingai Melbourne jau daug naujų ir jaunų žmonių atėjo į Bendruomenę.

Dabar dažniausia yra sunkiau įtraukti į darbą vyresnio amžiaus žmones. Jie daugelį metų dirbdami Bendruomenėje pavargo ir dažnai nusivylė Bendruomenės žmonių atsinešimu į jų veiklą.

Mes žinome, kad vadovaudamas Bendruomenei ar kokiai nors organizacijai niekada padėkos nelauk ir būk pasiruošęs susilaukti daug kritikos ir visokių užmetimų, kurie su laiku atstūmė jau ne vieną veiklų žmogų.

Vieni tai daro iš pavydo, kad ne jie vadovauja. Kiti norėdami paslėpti savo tingėjimą ką nors rimto dirbti, dar kiti priešė pakurstyti ir mes dažnai esame linke patikėti okupanto agentų gandams.

(Atkelta iš 1 puslapio)

padariau taip, kaip turėjau padaryti. Dabartinis mano gyvenimas gal užpildys tas spragas, kurių pasi-taikė mano pastoracijoje.

Daug džiaugsmo atnešė šv. Velykos. Kur bebūtum, o mirtį nugalejęs Kristus tave pasiekia ir atgaivina. Kaip liūdna būtų gyventi, jei nepažintum šito kenčiančio, mirštančio ir prisikeliančio Viešpaties. Su šventu širdies virpuliu prisimenu tuos brangius šv. Velykų rytus, kai paėmęs monstrenciją iš Kristaus kapo užintonuodavau: "Linksma diena mums nušvito", o tūkstantinė minia, kaip angelų chora, džiaugsmingomis širdimis tęsdavo šventąją Velykų giesmę su tuo nepakartojamai gražiu "Aleliuja". Turbūt reikia, kad tiek tai metų ne lūpomis, o pačiu gyvenimu intonuočiau prisikėlimo giesmę.

Mano gyvenime pasikeitimų neįvyko. Ir toliau dirbu gamykloje, prižiūrėdamas švarą bei tvarką. Dienos bėga nuostabiai greitai. Štai šandien jau metai, kai palikau mylimus kybartiečius, ir visus, su kuriais Apvaizda buvo surišusi. Kad tik mokičiau tas dabarties dienas labai prasmingai praleisti! Padėkite savo malda. Jūsų pasiųstų pinigų dar negavau, bet tikiuosi greit gauti. Kalendorių jau turiu ir skaitinėju. Kai pasirodys "liturginis maldynas", tikiuosi vyskupas neužmirš pasiųsti. Banderole, kaip esu rašęs, gavau ir jos turinį taip pat naudoju. Už viską ačiū. Nuo brolio Jono jau esu gavęs du laiškus. Po vieną laišką gavau nuo kitų brolių. Gailla, kad nesu gavęs nė vieno laiško iš Iunigų. Na, bet reikia išmokti pasitenkinti minimumu visame kame. Tai būtina laimės sąlyga visiems. Kas daug visko nori, niekada nebūna ramus ir pilnas džiaugsmo. Sveikinkite tuos, kas mane prisimena. Meldžiuosi ir visus laimenu. Su Dievu.

1984. V. 6.

Kun. Sigitas Tamkevičius, Permkaja obl. Čusovskij rajon pos. Polovinka ucr, VS 389/37, USSR
KUN. SIGITAS TAMKEVIČIUS LAIŠKŲ NEGAUNA. TIK IŠ GIMINIŲ GAUNA.

NAUJI LEIDINIAI

Petras Karuža, redagavo Antanas Vaičiulaitis ir Bernardas Brazdžionis, išleido Kazys Karuža 1984 m. Giesmės apie daiktus ir žmones, Margi Žiedai, ankstyvesnieji poezijos ir beletristikos bandymai, straipsniai, nekrologai, atsiminimai, Tiražas 1.000, psl. 408, kietais viršeliais, spaudė "Draugo" spaustu- vė Čikagoje, kaina \$ 15.

Dissidence in Lithuania, Algimantas P. Taškūnas, University of Tasmania. Anglų kalba studija, skai tyta 26-toje metinėje Australazijos politinių studijų konferencijoje Melbourne universitete 1984 m. rug piūčio 27 d. Kaina nepažymėta, psl. 33. Autorius sako, kad Lietuva pateikia įdomią dabartinę opozic- ją sovietiniam viešpatavimui ir sa- vo tyrinėjimų išieities taškui aptaria sovietų disidentų penkis tipus: 1) esančios imperijos reformuoto- jus, 2) žmogaus teisių veikėjus, 3) tikinčiuosius, 4) nerusus, siekian- čius nepriklausomybės atsiskirti nuo Rusijos ir 5) menininkus, ko- vojančius už kūrybos laisvę.

„Lietuvaitės katalikės baisūs liudijimai“

Itakingasis, plačiai skaitomas Italijos dienraštis „Stampa Sera“ atspausdino ilgą straipsnį apie buvusios sąžinės belaisvės Nijolės Sadūnaitės prisiminimus, kurie praėjusių metų pabaigoje pasiekė Vakarus. Šiomis dienomis šie prisiminimai, išversti į italų kalbą, Italijoje buvo atspausdinti atskira knyga. Ją išleido Urbanijos vyskupijos sudarytoji Tylos Bažnyčios komisija, knygų serijoje apie Lietuvą. Nijolės Sadūnaitės prisiminimai „Kaip patekau į KGB objektyvą“, yra jau aštuntasis šios Lietuvai skirtos knygų serijos leidinys.

Sadūnaitės prisiminimus į italų kalbą išvertė Eltos biuletenio italų kalba redaktorius prelatas Vincas Mincevičius, kuris taip pat parašė knygai devynių puslapių įžangą, joje pristatydamas italiam skaitytojui Nijolę Sadūnaitę.

Įžangoje yra pateikiami Sadūnaitės biografiniai bruožai, trumpai aprašomas jai iškeltas teismo procesas už religinę veiklą, duodamos reikšmingesnės ištraukos iš Sadūnaitės gynybos kalbos, kuri taip ryškiai atspindi jos taurią asmenybę, meilę Kristui, savajai tautai ir žmogui.

Italų dienraštis „Stampa Sera“ Nijolės Sadūnaitės prisiminimus pristato antrašte - „Lietuvaitės katalikės sukrečiantys liudijimai. Kryžiaus kelio Gulage dienoraštis: teismo procesas, lageris, tremtis“. Iš Sovietų Sąjungos, rašo italų dienraštis, Vakarus dažnai pasiekia ne-

paprasti dokumentai, eliniai žmonių - vyrų ir moterų liudijimai, kurie atskleidžia neeilines asmenybes. Jos dvelkia kažkokiu nepaprastu dvasios taurumu, jose glūdi lygiai nepaprastos moralinės vertybės, jos atspindi nepaprastai gilų tikėjimą. Tai tartum stebuklingos gėlės, kurios išauga ir pražysta dykumoje.

Sadūnaitės išgyvenimai primena šiurpius Stalino valdymo laikus, bet, deja, jie atskleidžia ir dabartinę niūrią gyvenimo Sovietų Sąjungoje tikrovę su kuria visi privalėtų arčiau susipažinti. (K.L.)

Laiškas Redakcijai

Tėviškės Aidų Nr. 31 Geelongo korespondentas V. Stuikevičius rašo, kad dirigentui V. Straukui išvykus, chore liko tik vienas kasininkas P. Vaičekauskas su kasa.

Kadangi žmona choristė, tai V. Stuikevičiui buvo žinoma, kad V. Straukui išvykus liko 21 choristai - choristės su 3 žmonių valdyba, kurie 1983 m. bal. 10 d. L. Namuose turėjo susirinkimą aptarti tolimesnės choro egzistenciją. Buvo svarstyta: 1) Ar yra galimybių gauti dirigentą? 2) Ar su pagalba dainuoti ir giedoti 3 balsais vietiniam reikalui? 3) Ar tuoj pat susilivduoti?

Suprantant choro reikšmę bendruomenei, buvo nutarta tuo tarpu nuo likvidacijos susilaikyti ir mėginti gauti vadovą ir toliau vienokių ar kitokių būdu dirbti. Balsavimo būdu paskirta Čerakavičienė, choristų atstovė, ir Pr. Vaičekauską globoti choro kasą. Šie du asmenys buvo įpareigoti vėliau susaukti susirinkimą - galutinai choro reikalą išspręsti. Laikas nebuvo nustatytas. Šiam susirinkimui pirmininkavo Čerakavičienė, sekretoriavo J. Gailius.

Su choristais pasitarus, dėl tam tikrų priežasčių susirinkimas šaukti neskubinta. Pinigai buvo laikomi banke, nenaudojami. Bet, pagaliau, choro reikalą galutinai išspręsti buvo numatyta šaukti susirinkimą š. m. rugp. mėn. Kadangi birželio mėn. buvau numaćiusi keletai savaičių išvažiuoti, buvau prašius Pr. Vaičekauską tartis su choristais dėl patogesnio laiko. Grįžus sužinojau, kad choro kasą perėmė Bendruomenės Valdyba, choristams net nepranešus.

Keista, kad V. Stuikevičius negalėjo palaukti tų kelių savaičių iki šaukiamo susirinkimo. Ir, gal būtų, tuos pinigų gauti normaliu keliu pačių choristų paskyrimu. Choro žinioj buvo ir daugiau daiktų, ne tik pinigai. Tai laikantis išpareigojimo, minėtas susirinkimas bus greitai laiku šaukiamas galutiniam atskaitymui.

V. Stuikevičius per T. Aidus klausia: ar atsiras dirigentas? Bet užmiršo paklausti: ar atsiras choristų?

P. Čerakavičienė

FILMŲ PASAULYJE

BANDYMAS PHILADELPHIJOJE

Philadelphia yra žymus JAV miestas, turintis gerą uostą. Antrojo pasaulinio karo metu 1943 metų spalio mėnesį tenai JAV karo vadovybė dariusi bandymus: kaip nuo radarų nuslėpti karo laivus. Naudojo elektro - magnetinius laukus, įvairius kitokius moderniškesnius išradimus, įtaisus, kaip niekad anksčiau. Tokio nepaprasto bandymo metu vienas didelis karo laivas - naikintuvas staiga dingio, išnyko ne tik radaro ekranuose, bet dingio iš viso!

Jame buvę jūrininkai, pajutę skausmingą, deginantį spinduliavimą, blaškėsi, nežinojo kur pasislėpti. Du jūrininkai įstengė išsiversti už borto. Juos pagavo nuostabi trauka, nunešė kažin kur. Atsirado visai kitoje JAV dalyje. Apilinkui daug kas kitaip, nei anksčiau. Klausinėjo laiko. Žmonės pasako dieną, mėnesį. Jiems neaišku: kokie metai. Atsakytojai mano, jie kvaili. Klausykite, dabar yra 1984 metai, argi nežinote?

Jie (vaidina Bobby Di Cicco ir Michael Pare) kažin kur buvo dingę. Kur, kaip?

Pasirodo, kariuomenė tęsia bandymus, aukštybėse kyla nepaprasti magneto, žaibų sūkurių ir jie pradede da jauti keistus skaudulius, Bobby Di Cicco net miršta. Juos vaiko policija, kariuomenė. (šios scenos įveltos be jokios logikos, filmo pradžiai, papildomų nuotykių įvedimui). Michael Pare jau susiradęs merginą (vaidina Nancy Allen). Atvyksta į amerikiečių kariuomenės tyrinėjimų, bandymų centrą. Mato, dangus siunta, gali sunaikinti pasaulį. Būtina pasiekti magnetinio lauko centrą, panaikinti jėgų teikimą. Kariuomenė išsauna Michael Pare tarsi paprasčiausią raketą. Jis nuskrenda toli, toli, pasiekia anais metais dingusių karo laivą, tenai kirviu sudaužo elektrinius įtaisus ir laimingai grįžta žemėn, kur jo laukia mergina.

Filme pilna nesąmonių, nors yra dėmesingos fantazijos. Žiūrėti įdomu. Visi artistai tik šiaip sau. Vyr. prodireris John Carpenter. Direktoriaus Stewart Raffill. Rankraštinis: Wallace Bennett ir Don Jakob. Ekrane bėga 102 minutes. Paleido New Picture Group, Ltd.

Algirdas Gustaitis

Prasikolinę kraštai: Brazilija iš užsienio turi skolų net \$ 101 bilijoną, Meksika \$ 95 bilijonus, Argentina \$ 45 bilijonus, Australija \$ 47 bilijonus. Tokios milžiniškos skolos traukia kraštus į nelaimės, kai daugiau išleidžia, negu uždirba.

RELIGINIAME GYVENIME

= **Sydnejaus** Arkivyskupas Edward Clancy yra išleidęs ganytojinį laišką, atkreipdamas arkivyskupijos tikinčiųjų dėmesį, kad artinasi laikas, kai ne kiekviena parapija turės joje gyvenantį kunigą, nes kunigų trūkumas vis didės ir kiekviena parapija iš anksto jau turi pasiruošti tam, kai staiga savo kunigui mirus, į jo vietą nebus iš kur kitą paskirti.

= **Popiežius Jonas Paulius II** laiškų pasveikino Kolumbo Vyčių aukščiausiąją tarybą, kurios nariai šiuo metu buvo susirinkę Amerikoje Denver mieste. Popiežius priminė, kad Kolumbo Vyčiai yra viena didžiausių pasauliečių jungtinių organizacijų pasaulyje ir dėkingai iškelia Vyčių įsijungimą į Bažnyčios misiją skelbti pasauliui Kristaus Evangeliją. Vyčiai veikia už žmogaus orumą, gyvybės apsaugojimą, rūpinasi seneliais, invalidais ir visais pagalbos reikalingais.

= **Centro Amerikos** penkių kraštų vyskupai, jų tarpe Nikaragvos sostinės Managvos arkivyskupas Obando Bravo, dalyvaujantys Bogotoje Lotynų Amerikos vyskupų tarybos suvažiavime pareiškė, kad katalikų Bažnyčia Nikaragvoje yra sandingų režimo persekiojama pagal marksistų ideologiją sunaikinti religiją. Honduro vyskupas pagalbininkas pažymėjo, kad turi įrodyti kaip iš Nikaragvos per Honduro teritoriją pastoviai ir slaptai gabenami ginklai į kitus Centro Amerikos kraštus, kuriuose vyksta partizaniniai karai. Tai revoliucijos kurstymas, pažymėjo vyskupas, siekimas išplėsti revoliuciją svetimuose kraštuose.

= **Lietuvoje** būti piršlių yra amoralus elgesys, praneša užsienio spauda apie įvykį Kauno 26-toje vidurinėje mokykloje. Jos direktorius Jančiauskas buvo pakviestas į vestuves piršliu. Už šį „nusikalimą“ Jančiauskas neteko direktoriaus vietos. Į jo darbo knygutę buvo įrašyta: „Atleistas iš darbo už amoralų elgesį“ - dokumentas paskelbtas LKB Kronikos Nr. 62.

= **Maldų ir giesmių** rinkinėlės vokiečių kalba „Gotteslob“ - Garbinkim Dievą, - Vakarų Vokietijoje ir Austrijoje yra tapęs labiausiai perkama knyga. Nuo 1975 m. pasirodžius I knygutės laidai jos buvo išpirkta net 14 milijonų egzempliorių.

= **Vakarus** pasiekusiomis žiniomis, Maskvoje buvo suimtas latvis sanitaras Ryga Sanders, nors jis nedalyvavo disidentų veikloje, bet buvo praktikuojantis, giliai tikintis katalikas. Komunistam to užteko jį įkisti į kalėjimą.

= **Popiežiaus** vasaros rezidencijoje Castel Gandolfo sekmadienio vakare buvo surengtas nepaprastai kultūrinis įvykis. Dalyvaujant Popiežiui, japonų tradicinio teatro NO grupė Castel Gandolfo sodeliko vieną geriausių ir labiausiai mėgiamų japonų dramų „Hagoromo“ - Plunksnų drabužis. Spektaklį Popiežiaus garbei suorganizavo režisierius Iwao Kongoh dėkingumo ženklui už Popiežiaus vizitą Japonijoje 1981 m. Šio teatro dramatiniai spektakliai su tradiciniais japonų choreografiniais šokiais yra laikomi pačia aukščiausiais japonų kultūros išraiška.

= **Lenkijos** pramo kardinolo Glemp kvietimu Čikagos arkivyskupas kardinolas Bernardin drauge su amerikiečių kunigų ir katalikų pasauliečių delegacija rugpjūčio 10-20 lankėsi Lenkijoje, aplankė Varšuvą, Censtakavos Dievo Motinos šventovę ir Krokuvą. Grįždama delegacija atgal į Ameriką buvo dar trumpam sustojusi ir Romoje.

POPIEŽIUS: KAD TAUTA BŪTŲ NEPRIKLAUSOMA

Popiežius Jonas Paulius II savo vasaros rezidencijoje Castel Gandolfo aukojo šv. Mišias, dalyvaujant 160 lenkų maldininkų. Drauge su šventuoju Tėvu Mišias kconcelebravo 11 lenkų kunigų. Mišių metu skaitant tikinčiųjų maldas, pats šventasis Tėvas įterpė sekančią maldą - invokaciją:

Ypatingu būdu melskimės už visus tuos, kurie dabar yra teisiamie mūsų Tėvynėje. Melskimės už visus, kurie yra kalėjimuose, ypač už tuos, kurie yra kalinami dėl savo įsitikinimų. Melskimės už jų išlaisvinimą. Melskimės už mūsų Tėvynę, kad ji visiem lenkam būtų tikra Tėvynė, kad visi joje galėtų gyventi suderinamai su jos tūkstantmetinėmis krikščioniškomis ir humanistinėmis tradicijomis. Melskimės, kad Tėvynėje būtų gerbiamos žmogaus ir Tautos teisės, tiek krašto vidaus gyvenime, tiek ir tarptautiniuose santykiuose, kad būtų gerbiamos mūsų tautos teisės, tautos, kuri taip daug yra kovojusi ir iškentėjusi dėl teisių, kuri paaukojo milijonus savo sūnų ir dukterų tikrajai nepriklausomybei apginti. Melskimės, kad nepriklausomoje valstybėje tauta būtų tikrai nepriklausoma, kad tauta galėtų gyventi taikoje, tiesoje, teisingume ir meilėje.

Printed by "Tėviškės Aidai" 18 Henry St., Kensington Vic. 3031. Published by Mr. Valentinas Cizauskas, the President of the Lithuanian Catholic Federal Committee, 38 Coghlan St. Niddrie Vic. 3042.

REMKIME TAUTOS FONDA,

nes tai yra pagrindinis pasauliniu mastu organizuotas lėšų telkimas už Lietuvos valstybinę, tautinę ir kultūrinę laisvę.

REMKIME LIETUVOS LAISVĖS IŽDĄ,

nes čia sukaupti pinigai atiteks Lietuvai, kada išsivaduos iš pavergimo. Paremiant testamentiniu būdu, būtina sąlyga įrašyti tikslų Tautos Fondo pavadinimą angliškai - Lithuanian National Foundation, Inc., (Tautos Fondas). Nepamirškime - remdami Tautos Fondą ir Lietuvos Laisvės Iždą - jungiamės su kovojančia Lietuva.

Tautos Fondo Atstovybė Melbourne

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

MELBOURNAS

Tautos šventę minėsime rugsėjo 9 d. sekmadienį 12 val. iškilmingomis šv. Mišiomis. Bus bendra išpažintis, kad visi galėtume priimti šv. Komuniją už Lietuvą, kuri persekiojimuose reikalinga daug karštų maldų savo žygiuose už Laisvę ir Nepriklausomybę.

Geolonge lietuviškos Tautos šventės pamaldos šv. Jono bažnyčioje rugsėjo 16 d., sekmadienį, 9 val. ryto. Organizacijos dalyvauja su vėliavomis. Bus bendra išpažintis, maldas ir šv. Komuniją aukojame už Lietuvą. Po pamaldų vykstame į Lietuvos Bendruomenės Namus, kur Skautų Židinys ruošia sueigą paminėti vienerių metų sukaktį kaip Židinys gyvuoja.

Siasė Arienė gavo žinią iš Lietuvos, ten mirė jos brolis A. A. Pet-

MELBOURNAS

LIETUVIŠKOJI KNYGA

Bibliotekai aukojo: Juozas Petrašiūnas savo turimus Vytauto Didžiojo ir Klaipėdos Krašto atvadavimo medalius. Po \$ 10 M. Kalinskienė, St. Stropus, J. B. Tamosiūnai, \$ 5 P. Babarikas, \$ 4 M. Sodaitienė - pagerbdama a.a. M. Kalinskienės atminimą. Knygų ir laikraščių K. Dienienė, O. Duobienė, p. Miškinis.

Biblioteka dėkinga savo geradariams.

RAUDONARMIEČIAI
SPAUDOS
KONFERENCIJOJ

Pabėgo, nes negalėjo žudyti be-
ginklių žmonių Afganistane

Londono surengtoje spaudos konferencijoje žurnalistas buvo pristatyti du raudonosios armijos kariai, partizanų, Afganistane paimti į nelaisvę, vėliau britų parlamentarų grupės rūpesčiu išlaisvinti ir pakviesti į Didžiąją Britaniją. Abu jauni sovietų kariai - seržantas Igoris Rykov ir eilinis Oleg Chlan, - pasipiktinę sovietų kariuomenės žiaurumais Afganistane, nutarė dezerteruoti ir pabėgti į Pakistaną, bet buvo afganų partizanų užklupti ir paimti į nelaisvę. Žurnalistas buvo raudonarmiečiai papasakojo, kad sovietų kareivių Afganistane nuotaika yra prislėgta, kareiviai yra labai blogai aprūpinami, susirgę negauna beveik jokios medicininės pagalbos, karininkai grubiai traktuoja eilinius.

Kareiviai pažymėjo, kad jeigu raudonarmiečiai Afganistane nebūtų patekę į partizanų nelaisvę būtų nužudytais, tūkstančiai jų dezerteruotų. Jaunuoliai daug ką papasakojo apie žiaurų sovietų kariuomenės elgesį su beginkliais gyventojais Afganistane. Kareiviai yra dažnai siunčiami į kaimus ieškoti partizanų ginklų. Jei surandamas nors vienas ginklas, ištisas kaimas yra nusiaubiamas, visi gyventojai sušaudomi, įskaitant moteris, vaikus ir senelius; namai sudeginami. Sakoma, kad Afganistane kovai prieš partizanus dabar jau atsiūsta daugiau negu šimtas tūkstančių sovietų karių.

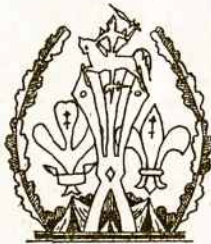
LRTV

ras Laurinavičius. Už jo vėlę pas mus atnašautos šv. Mišios.

Vladas Stuikevičius - Federacijos Įgaliotinis ir Geolongo Lietuvos Bendruomenės pirmininkas su anūku mokytoju Ricardo apsilankė Redakcijoje ir įteikė Geolongo lietuvių surinktas aukas Tėviškės Aidų spaustuvės naujam raidynui \$ 642.

Pakrikštytas Andrius Jonas Sadauskas, Jono ir Pamelos Sadauskų sūnus. Krikštų tėvais buvo Dr. Artūras Gružasuskas ir Donata Sadauskaitė.

Agota Visockienė, giliai išgyvendama prieš metus automobilio nelaimėje žuvusio savo vaikaitio Edmučio Visockio tragišką mirtį, aukojo Tėviškės Aidų raidynui \$ 30.

IŠKELIAVUSIŲ ATMINIMUI

Ir tas laimingas, kurs užvilts, kritęs kovoje tapo tiltas, kitiems atsiekt garbės pilis! Melbourne rugsėjo 2 d. įvyko tikrai maloni skautiškos meilės artimui apraiška, kai buvo bažnyčioje aukojamos šv. Mišios už mūsų mirusius brolius skautininkus: Antaną Krausą, Borisą Dainutį, Leopoldą Kepalą ir Algirdą Talačką.

Rūpestingu skautininkės Jonės Žitkevičienės organizavimu buvo paruoštos už brolius skautininkus maldos, kurias skaitė broliai ir sesės - Vytas Vaitkus, Danutė Čižauskienė, Algis Milvydas ir pati autorė J. Žitkevičienė. Maldų nuosirdus turinis ir suasmeninta individuali malda už kiekvieną brolių skautininką suvedė mus gyvuočius brolius ir seses į glaudų dvasinį ryšį su Dievo globoje besišilinciais broliais.

Bažnyčios centre išstatytas skautiško šūkio plakatas tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui, nupieštas tautinės vėliavos spalvomis, rūtų lapeliais ir Vyties ženklų puošiamas, atžymėjo tą esminį principą, kuriuo gyvena mūsų prisimenamieji broliai skautininkai, o aukų jaunieji nešėjai skautukai - Rasa Zdanūtė, Audra Simkutė ir Martynas Zdanis - iliustravo tuos naujus skautiškojo pasėlio grūdėlius, kuriuos pasėjo ir daigina vertingųjų vadų dvasia.

Kaip simbolį tos brolių nemiršančios dvasinės ugnelės nešė broliai skautininkai degančias žvakes kartu su auka - žvakės nešė p. Keparlienė, p. Talačkienė, A. Karpavičius ir N. Ramanauskas.

O mūsų naujųjų laikų vaidilutės giesmininkės - Virginija Bruožytė, Dona Sadauskaitė, Birutė Kymantienė ir nenulstančios vadovės - Birutė ir Zita Prašmutaitės, savo giesmėmis ir jų žodiniu turiniu nepaprastai mūsų širdis suartinę su gyvąja Kristaus šv. Mišių auka ir su meile minimiesiems broliams skautininkams ir jų giminiams, artimiesiems, su kuriais dar pasidžiaugėme pietaudami Lietuvių Namuose.

Tą pačią dieną buvo pakrikštytas naujas skautiškas daigas Andrius - Jonas Sadauskas, paskautininko Jono Sadausko ir vyr. skautės Pamelos (Sidabraitės) sūnus.

A. Bakaitis

Tikėjimas ir malda stiprino per 20 metų kalėjime

Neseniai išlaisvintas 20 metų Kuboje kalintas žymusis kubietis poetas Jorge Valls Arango, spaudai duotame interview pažymėjo, kad tikėjimas į Dievą ir malda jį išgelbėjo kalėjime nuo palūžimo. Be tikėjimo ir maldos jis nebūtų pajėgęs išverti viso to, ką patyrė ilgo ir baisaus kalinimo metu. Jorge Valls Arango buvo suimtas 1964 metais už atsisakymą tarnauti su ginklų rankoje Fidel Castro režimui, kurį jis laikė hitlerinio tipo totalistiniu režimu. Už uždarytų durų slapta vykusiam procese už tai jis buvo nuteistas dvidešimt metų kalėti. Kalinimo metu, pažymėjo poetas Valls Arango, jis buvo kankinamas, mušamas, su juo buvo elgiama kaip su gyvuliu, bet visus fizinius kankinimus buvo lengviau pakęsti už nuolatinis psichinius alinimus. Per ištisą dvidešimties metų kalinimo laikotarpį, pažymėjo Arango, nepraleidau nė vienos ramios savaitės. Kaliniai buvo be

paliovos įtarinėjami, kaltinami, siekiant tuo būdu sunaikinti jų psichinę pusiausvyrą. Norėjau nusižudyti, įsitikinęs, kad iš kalėjimo nebeišėsiu. Bet nuo savizudybės mane išgelbėjo tikėjimas ir nuolatinė malda. Meldžiausi sunkiausiose momentuose, prašydamas, kad Dievas ir švenčiausioji Mergelė Marija mane stiprintų, padėtų išverti. Žinau, pažymėjo baigdamas poetas Arango, kad ir daugelis kitų Kuboje, ne tik kalėjimuose, bet ir už kalėjimo sienų, nežūrint griežtos ateistinės propagandos, atranda Dievą ir gyvena tikėjimu, jame surasdami jėgas, išvermės ir pasitikėjimo versmę.

LRTV

RIMTOS ŠYPSENOS IŠ
LIETUVOS

Vilniuje pilietis klausia aukšto komunistų pareigūno, kodėl neleidžia Popiežiui atvykti į Lietuvą? Tas atsakė: neleidžia, kad komunistų partijai nesuteiktų Paskutinio Patepimo!

Lietuvoje "Pirmyn" kolchoze vyko darbininkam premijų įteikimas. Pirmoji premija buvo paskirta kiaušinių šėrikų prižiūrėtojai rusei Petrovna. — Ji gauna 15 tomų Lenino raštų, - iškilmingai pranešė kolchozo pirmininkas. Vienas iš lietuvių atšovė: "Tokiai raganai geresnės premijos ir negalėjo būti!"

Kauno stotyje keleiviai laukia traukinio valanda, kitą ir vis nesulaukia. Vienas keleivis priėjęs prie budėtojo šaukia, kam reikalingas traukinis tvarkaraštis, jeigu traukiniai taip vėluojasi? Budėtojas atsakė: mūsų vadai rusai žino ką daro. Be tvarkaraščio tu nežinotum kiek traukiniai vėluojasi.

Vilniaus parke vasaros metu ant suolo sėdi žmogus ir skaito knygą. Prisėlinęs KGB agentas užmetė akį ant knygos ir klausia: Kokios rūšies tavo knyga, kad nesuprantu raidžių? — Tas atsakė: mokausi hebrajų kalbos! KGB agentas: Tu niekad neišvažiuos į Izraelį, kam tau hebrajų kalba? Žmogus atsakė: Danguje kalba hebrajiškai. KGB agentas: kam tau dangaus kalba, tu eisi į pragarą. Žmogus: jei eisiu į pragarą, tai jau mokau rusų kalbą!

Kodėl tu toks liūdnas? - klausia žmona savo vyro lietuviu komunistu. Tas atsakė: sapnavau baisų sapną, kad Černenko iš Maskvos su visais KGB agentais nuskrido į mėnulį. Žmona: juk tai tik sapnas! Vyras: dėl to ir esu liūdnas, kad tai tik sapnas...

Vilniuje aukštas komunistų partijos pareigūnas užspuolė eilinį nary, kodėl nebuvo paskutiniame susirinkime. Tas atšovė: kodėl iš anksto nepasakei, drauge, kad tai bus paskutinis susirinkimas, tai būčiau tekėnas atbėges!

Vilniuje mokyklą aplankė aukštas Maskvos pareigūnas ir vieno mokinio klausia, kur buvo pasirašytas Lietuvos priėmimas į Sovietų Sąjungą? Mokinys nė nemirkčiodamas atsakė: ant popieriaus!

PABALTIO TAUTŲ KOVA

Amerikos "National Review" žurnalas New Yorke birželio laidoje visą puslapį skyrė Lietuvai, Latvijai ir Estijai, nuo 1940 m. birželio sovietų Rusijos okupuotom. Rašo, kad daugelis rūpinasi Pabaltijo tautų tragišku likimu, bet ne daug kas turi aiškų idėją apie tautų kultūrinės ateities vertę. Kondensuotai pateikia kiekvienos Pabaltijo tautos istoriją, pabrėžia, kad beveik visi Lenkijos karaliai buvo lietuviškos kilmės, net ir garsusis lenkų poetas Adomas Mickėvičius ir valstybininkas Pilsudskis buvo lietuviai. Senosios Rusijos valdovai užviespatavę Pabaltijo tautas bandė Pabaltijį surusinti. Deportuodavo pabaltiečius, neretai juos žudydavo, savais rusais kolonizuodavo Pabaltijį. Šiuo metu Estija ir Latvija žvelgia į rizikingą demografinę ateitį, bet Lietuvoje švesiau, kuri turi daug didesnį gimimų skaičių ir nuostabią ištikimybę katalikų Bažnyčiai. Nežiūrint praeities tragiškų ir nereikalingų įtampų tarp Lenkijos ir Lietuvos, lenkas Popiežius Jonas Paulius II lietuviams reiškia labai daug. Jonas Paulius II nepalyginamai geriau už savo pirmtakus žino Kremliaus kelius ir Lietuvos vargus ir ilgą lietuvių rezistenciją. Pabaltijo tautos šiuo metu nebėra nepriklausomos, bet ir po 44 metų okupacijos tebekovoja ir Pabaltijo tautų istorija jokių būdu nepasibaigė.

PD

MIELAS TAUTIETI.

Atėjęs į Tautos šventės minėjimą, prisimink ir AUSTRALIJOŠ LIETUVIŲ FONDA. Jį paremdamas prisidėsi prie lietuvių išlaikymo šiame krašte.

AL Fondo Valdyba

LATROBE VALLEY

MINĖJOMĖ TAUTOS ŠVENTĖ

Nušvitus pavasariui, rugsėjo 2 d., sekmadienį, minėjome Tautos Šventę. Gražus oras, šiltas vėjelis ir Tėvynės Lietuvos meilė šikart sutraukė daug lietuvių. Iš Sale seniūnijos ekskursiją gerai suorganizavo seniūnė p. Eskirtienė ir, autobusiuką vairuojant p. Maturkevičiui, atvežė beveik visos Seniūnijos lietuvius. Nemažesnę ekskursiją suorganizavo ir Melbourne Parapijos choro pirminkas Kazimieras Mioldažys su choristais. Šv. Mišios už Lietuvą buvo St. Kieran bažnyčioje Moe. Jas aukojo kun. Dr. P. Dauknyš, kuris šiai Tautos šventei tarė skirtą žodį. Skaitymus atliko Bažnyčios Maršalka Balaša iš Morwell, aukas atnešė Sale seniūnė Elena Eskirtienė ir Latrobe Valley seniūnė Veronika Koženiausienė, visiems giedant lietuviškas giesmes, sustiprintais balsais Melbourne choristų ir choristų. Pamaldas baigė Marija, Marija giesme.

Po pamaldų važiuojame į Servacijaus Sabrinsko naują vilą prie pat miesto esančiam miške ant kalvos. Džiaugėmės jo sodyba ir tvarka, kad sugebėjo išigyti tokią plačią nuosavybę. Minėjimą pradėjo seniūnė V. Koženiausienė, paskaitai pakvietė ALB Krašto Valdybos Įgaliotinė ir buvusį Krašto Valdybos pirm. Albina Pocių. Jo paskaita buvo labai įdomi, tikslis ir prelegentas išreiškė visų troškimą, kad Lietuva vėl būtų laisva ir nepriklausoma su Dievo pagalba. Už jo nuosirdžius iškilus žodžius atsidekojome gausiais plojimais. Poeto Juozo Mikšto patriotinį eilėraštį per-

skaitė Monika Sodaitienė. Visi sugiedojome Lietuvos himną. Sekė su neštinės vaisės, labai gerų šeiminių paruoštos. Joms sugiedojome Ilgiausių Metų. Besisvečiuojant prabėgo kelios lietuviškos valandos. Daugelis susimokėjo Tėviškės Aidų prenumeratą, savo aukomis prisidėjo Tėviškės Aidų spaustuvės talkos vajui. Skambėjo lietuviškos dainos, buvo surengta loterija. Taip pakilia nuotaika šventėme mūsų visų brangią Tautos Šventę! PD

CANBERRA

A † A

LIONGINAS VRUBLIAUSKAS

Rugpjūčio 23 d. savo bute buvo rastas miręs. Laidotuvių gedulingas šv. Mišias aukojo iš Sydnejaus atvykęs kun. P. Martūzas šv. Kristupo katedroje Manukoj. Po Mišių būrelis draugu ir pažįstamų velionį Lionginą palydėjo į Norwood Park krematoriumą, čia maldaž skaitė kun. P. Martūzas ir velionio atsisveikinimui žodį tarė R. Katauskas ir A. Balsys. Giedant Marija, Marija karstas buvo nuleistas. Po laidotuvių visi dalyviai susirinko į Lietuvii Namus šerminim, kur pensininkės moterys buvo paruošusios užkandžių, kavos ir vyno su alumi.

Lionginas buvo gimęs 1906 m. sausio 5 d. Rokiškio apskr. Panemunėlio v. Vrubliavčiosnės vienk. Kaune baigęs Vytauto Didžiojo universitete teisių fakultetą, dirbo keliose vietose apylinkės teismo teisėju ir vėliau Šiauliuose apygardos teismo teisėju.

1944 m. pasitraukė į Vokietiją ir 1948 m. atvyko į Australiją. Dar-

bo sutartą atlikti buvo paskirtas į Canberą Darbo departamento tarnautoju. Tam darbe išdirbo iki pensijos.

Velionis Lionginas buvo viengungis ir Australijoje jokių giminių neturėjo. Lietuvoje liko du broliai ir sesuo. Buvo ramaus ir taikingo būdo, su visais gerai sugyveno, nuolatinis visų susirinkimų ir lietuviškų minėjimų lankytojas. Kelis kartus buvo išrinktas Lietuvių Bendruomenės valdybon. Statan Lietuvii Namus prie tos statybos aktyviai prisidėjo. Priklausė Ramovėnams. Įsisteigus pensininkų grupei, buvo vienas iš pirmųjų narių ir nuolatinis susirinkimų lankytojas.

Išsėkis Leonai ramybėje. Mes visi Tavęs niekuomet nepamiršim. B.J.

SYDNEJUS

TAUTOS FONDAS

Adelaide

Birželinių minėjimų metu Tautos Fondo Atstovybės narių dėka Lietuvos laisvės reikalams sutelkta \$ 767. Aukotojų pavardės skelbtos vietinėje spaudoje. Ypatingai norime atkreipti dėmesį ir išreikšti padėką Adelaidės LKVS Ramovei ir LASAS paaukojusiesiems po \$ 100, ir tai yra ne pirmas kartas. Džiaugiamės ir sveikiname Dr. V. Bardauskaitę naują Tautos Fondo Atstovybės narę Adelaidėje, kuri atėjo į talką Juozui Stepanui ir Viktorijai Vitkinienei.

T. Fondo Atstovybė Australijoje Sydney

LIETUVIŲ KLUBAS

Rugpjūčio 25 d. įvyko Lietuvių klubo rengiamas "Juodas baltas vakaras". Svečiai nebuvo gausūs, nors už \$ 5 bilietą davė ir šiltą vakariene bei gerą orkestrą. Lietuvių apie 20 asmenų ir virš 50 sveitintųjų. Laimingas nario bilietas šį vakarą vertas \$ 200 atiteko vokiečiui, Lietuvių klubo nariui, nes anksčiau ištraukti lietuvių nario bilietai neprisišaukė savininkų, nes jų nebuvo klube. Reikia pasidžiaugti maloniomis jaunomis poniomis Irena Zakarauskiene ir Onute Kapociene, kurios savanoriškai svečius aptarnavo karšta vakariene. Irena Zakarauskiene įteikė klubo dovanas moterims originaliausiomis suknelėmis apsivilkusioms šiame vakare. Lietuviai turėtų daugiau dėmesio atkreipti į Lietuvių klubo parengimus, ne tik patys atsilankydami, bet ir svečius atsivestiti. Kor.

IMIGRACIJOS SEKMADIENIS

Imigracijos sekmadienis šiais metais organizuojamas Sydnejaus arkivyskupijoje rugsėjo 16 d., sekmadienį, 2.30 val. St. Mary's katedroje. Pamaldų Mišias aukos arkiv. Clancy, asistuojant tautiniam kapelionams. Lietuviams atstovaus prel. P. Butkus. Lietuviai buvo kviešti giedoti ir dalyvauti organizuotai šiose pamaldose. Susidėjus sąlygoms organizuotai nedalyvausime, bet kviečiami lietuviai kuo skaitlingiau dalyvauti šiose pamaldose. Kor.

ADELAIDĖ

ŠV. KAZIMIERO LIET. KAT. PARAPIJOS METINIS SUSIRINKIMAS

Susirinkimas įvyko rugpjūčio 26 d., sekmadienį, Lietuvių Katalikų Centro salėje. Dalyvaujančių sąrašė užrašė 114 parapijiečių. Susirinkimą malda ir tartu žodžiu pradėjo naujasis klebonas kun. J. Petraitis, MIC. Prezidiuman buvo pakviesti: pirmininkauti - V. Baltutis, sekretoriauti - S. Pusdešrienė. Mandatų komisijon išrinkti - U. Jucienė, A. Urnevičius ir A. Mainelienė.

Iš Tarybos pareigūnų pranešimų susidarė vaizdas, kad parapijinė veikla metų bėgyje nubangavo ne silpnėjančia srove, kad didieji parengimai, kaip šv. Kazimiero Jubiliejinių Metų atidarymo ruošs, sujungia visus vieningam darbu, kad parapijos finansinis stovis šiais metais tik dėl testamentinių palikimų išvengė deficito, kad vis daugiau parapijiečių išmirštant ir jaunimui jų paliktą tuštumą neužpildant, parapijos ateitis nėra šviesi.

Diskusijose buvo iškelta vienas kitas praeities nesklaidumas, kurie pirmininkaujančiam V. Baltutii pavyko nukreipti pozityvia tekme. Kiek ilgiau buvo sustota prie Parapijos Tarybos dvigubų pareigų sukeliama neaiškumų. Ta pati susirinkime renkama Taryba yra Parapijos Taryba, turinti klebonui pagelbėti įvairiuose pastoracijos darbuose ir bažnyčioje, ta pati Taryba yra ir parapijinės organizacijos - Lithuanian Caritas Inc. Taryba. Caritas Inc., kaip visos parapijos turto teisiška savininkė, Tarybą renka tą turtą administruoti. Susirinkimo pagedavimu pavesta naujai Tarybai peržiūrėti valdžios įstaigose ir arkivyskupijoje įregistruotus Caritas įstatus ir juos priitaikinti dabarties reikalavimams.

Naujon Parapijos - Lithuanian Caritas Inc. Tarybon slaptu balsavimu išrinkti: V. Baltutis, A. Bulis, S. Dainius, A. Krivickas, A. Kubilius, J. Miliuskas, V. Nekrošius, V. Opulskis, A. Urnevičienė, V. Vencius ir V. Vosylius. Pagal įstatus renkama Tarybos pirminku yra kun. Klebonas, Šį kartą - kun. J. Petraitis. Į Tarybą kaip garbės narys įeina M. Varoneckas. Kandidatais liko: J. Stepanas, J. Ramanauskas ir A. Budrys. Revizijos komisiją sudaro: A. Dančevičius, P. Gasiūnas ir V. Janulis.

Reikia pasidžiaugti gausiu susirinkime dalyvavusių parapijiečių skaičiumi ir daugelio pozityviomis nuotaikomis, kas parodė, kad mūsų lietuviškos parapijos reikalai parapijiečiams rūpi, kad parapijinė veikla ir jos administraciniam darbui Taryboje netrūksta savanorių darbininkų. Pr.P.

LIETUVIŲ RADIO

VALANDELES

ADELAIDĖ 5FM šeštadieniais 9 val. ryto.

CANBERRA 2XX ketvirtadieniais 7.30 val. vak.

MELBOURNE 3EA sekmad. 11 val. ryto, pirmad. 6.30 val. p.p.

SYDNEY 2EA šeštadieniais 10-11 val. prieš pietus.

BRISBANE kiekvieną ketvirtadienį 5.30 - 6 val. vak.

PERTH 6NR kas trečią antradienį 6.30 val. vak.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWN (TEL. 708 1414)

Klubo valandos:

Pirmd., trečiad., ketvirtad., - - - - - 5 - 10 val.
ANTRADIENIAIS KLUBAS UŽDARYTAS
Penktadieniais - - - - - 5 - 11.30 val.
Šeštadieniais - - - - - 2 - 12.30 val.
Sekmadieniais - - - - - 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad. nuo 6 val.
Sekmadieniais - - - - - nuo 1 val.

Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8 val. ŠVEDISKAS STALAS - SMORGASBORD
Kaina tik \$ 3. Kviečiame visus.

Seimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus, kodėl ne Lietuvių Namuose? Kodėl nepasiteirauti? Skambinkite 708 1414.

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.

17 RAILWAY PDE.

FAIRFIELD, NSW.

Tel. 724 5408. Veikia visas 24 valandas per parą.

TIKROS KATALIKŲ LAIDOTUVĖS

Mes tikime, kad mūsų uždavinys yra ne tik laidotuves sutvarkyti profesionaliai ir ramiai, bet taip pat suprasti ir pagerbti suinteresuotų žmonių jausmus ir užtikrinti, kad laidotuvių sutvarkymas yra prasmingas ir tinkamas.

Tobin Brothers Pty. Ltd. Funeral Directors.

North Melbourne: 189 Boundary Rd., 3051, 329 6144
Frankston: 232 Cranbourne Road, 3199, 789 6766
Glenroy: 111 Wheatsheaf Road, 3046, 306 2044
Malvern: 1382 High Street, 3144, 509 4720
Noble Park: 505 Princes Highway, 3174, 546 7644